

[Kirsten Jacobsen]

vel den brede konstellation. Det vil jeg bebrejde boligministeren, det vil jeg bebrejde regeringen.

Så vil jeg kun sige, at når det drejer sig om SF's forslag, sådan som det er, så kan vi ikke medvirke til det, men SF skal som sagt have tak for, at der er nogen, der lægger noget frem, for det viser sig jo også, at der er meget stor – det fremkom jo heldigvis i dag – uenighed mellem de partier, som sidder bag de hemmelige døreovre i Boligministeriet. Det er vel også derfor, at der ikke kommer noget som helst konkret ud af det. Når man hørte fru Pia Gjellerup og fru Pernille Sams, så har jeg meget svært ved at finde ud af, hvordan man skal bøjegrenen imellem de to synspunkter, uden at den knækker på midten. Men det er ikke mit problem. Det må de selv tage sig af, og så må vi andre komme med vores ideer her i salen.

Svend Aage Jensen (CD):

Af det fremsatte forslag forstår Centrum-Demokraterne, at SF forsøger at skabe samme indflydelse og medbestemmelsesret for lejere i det private udlejningsbyggeri som for lejere i eksempelvis boligforeninger. Den ret, som en boligejer i dag har til inden for lovens rammer selv at administrere sine aktiver, ønsker SF at ændre, således at denne ret i udstrakt grad skal ligedeles med et beboerrepræsentantskab. Ifølge forslaget skal dette repræsentantskab bl.a. have ret til at ansætte ejendommens administrator, revisor og ejendomsfunktionærer, kræve lånemuligheder i Grundejernes Investeringsfond udnyttet, træffe beslutning om, at arbejde overdrages håndværkere udvalgt ved licitation, osv.

Hele den holdning, lovforslaget afspejler i forhold til ejendomsretsbegrebet, ligger meget langt fra vor opfattelse, hvorfor CD må tage afstand fra dette lovforslag.

Jørgen Estrup (RV):

I stort omfang er der jo tale om fælles arvegods, når vi har fat i beboerdemokratiområdet, og jeg tænker her på de ændringer, som blev gennemført i 1986 i det såkaldte miniboligforlig, hvor jo netop § 65 kom ind i billedet.

Derfor kan det næppe undre SF's ordfører, at vi fra radikal side både er ganske interesserede i, hvad der sker på området, og også har meget sympati for at gå videre i retning af at

give beboerne en reel medindflydelse, sådan som det jo faktisk allerede samtidig blev vedtaget i et beslutningsforslag, som det aldrig rigtig har været muligt at få ført ud i det virkelige liv. Derfor har jeg som sagt meget sympati for forslaget.

Jeg har heller ikke de store betænkeligheder i forhold til det, som vi indledningsvis havde en drøftelse om, nemlig forholdet til ejendomsretten. Jeg tror ikke, at man reelt kommer i problemer med hensyn til erstatningspligt eller andre ting i forhold til grundlovens § 73. Jeg tror ikke, at man kan finde ting her, som i den grad vil være grænseoverskridende. Derfor er den vurdering, jeg anlægger på forslaget, delt i to dele.

Den ene er: Er det her noget, der er praktisk, og noget, som gør det lettere og bedre at få en ejendom til at fungere? Og den anden er: Hvad med de konflikter, som jo altid eksisterer: på den ene side mellem ejere og lejere og på den anden side også mellem lejerne indbyrdes? Og dér vil jeg godt sige, at jeg synes ikke, at SF har haft nogen specielt heldig hånd på det område. Jeg synes ikke, en række af de forslag, der kommer, er særlig praktiske.

Jeg har f.eks. meget svært ved at forstå, at det er klogt at lade lejerne beslutte, hvem der skal administrere ejendommen, andet end i helt specielle tilfælde, hvor det er tvangsadministration, man skal til at snakke om. Men i det normale mener jeg egentlig, det er fornuftigt at opfatte ejendommen som en virksomhed, der helst skal fungere rimelig effektivt, og hvor det nødvendigvis må være ejeren, der tager initiativerne, men sørger for, at lejerne er med, og helst giver dem et konstruktivt medspil. Og det er dér, vi har brug for den reelle medindflydelse.

Jeg har også meget svært ved at se, at huslejenævnene reelt skal kunne gå ind og tage stilling til konflikter og tvister mellem ejere og lejere, hvis det f.eks. drejer sig om, hvem der skal være revisor, eller hvem der skal administrere en ejendom. Hvordan skulle dog huslejenævnet kunne beslutte fornuftigt på de punkter? Det forstår jeg ikke rigtig.

Det andet problem er så spørgsmålet om konfliktløsningen, og dér mener jeg ikke, det nødvendigvis altid er en god ting at lægge op til, at tingene skal havne i huslejenævnet. Det kan jo være nødvendigt – det er også derfor,